

LIFE-BOATS

Mel.: Du kom med alt dét, der var dig

*Skulpturers sprog om kærlighed,
og kvindeliv og verdensfred
er kunstens kraft som gælder,
med kursen sat mod livet selv
på rejse under himmelhvælv,
som Life-Boats smukt fortæller.*

*En kvinde rejser mod et liv
i kærlighedens perspektiv
med drømmen om en verden,
hun skuer fuld af håb og mod
med ungdoms længsel i sit blod.
Hvad bringer hendes færden?*

*I kisten ligger længsel gemt,
og aldrig mere bliver den glemt
og hvilke muligheder?
Til verdens ende vil hun nå,
med øjnene så blå, så blå
hun søger fjerne steder.*

*Frugtsommelig hun stævner ud
og bringer til alverden bud,
at størst af alt er livet.
I maven tryk og varm og stor:
et barn af gamle Moder Jord,
er fremtidshåbet givet.*

*Et liv ta'r form i moders skød,
Det værnes varmt mod verdens stød
af omsorg øjne tindre,
nationers og kulturers små
portrætter, som på rejsen må
befolke hendes indre.*

*Når livssejladsen snart er endt,
hun mindes alt, hvad hun har kendt,
og længslerne bli'r stille.
Af livet er hun mæt og klog,
nu andre læser hendes bog.
Fik hjertet hvad det ville?*

*Så stolte nitten kvinder står,
mod horisonter blikket går,
de husker dét de leved'
Alverdens kvinders kamp og mod
på tværs af grænser, hjerteblod
er fælles styrke blevet.*

*Sejlads ud på Europas vand
med mange fælles kræfter kan
kulturer sammenbinde.
I Life-Boats lever ligeværd,
mangfoldigheden knyttet er
af længsel – liv - og minde.*

God sejlads, kære Benthe.

*Kærlig hilsen,
Dorte (aug. 2015)*

